

ב"ל 50732-11-13

26 יולי 2015

לפני: כב' השופט יוסף יוספי

התובע:

חמוס זגדון, (ת.ז. -069135606)

ע"י ב"כ: עו"ד אלון קורל

הנתבע:

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ: עו"ד הילה גולן

החלטה

1. בפנינו תובענה, במסגרתה עותר התובע כי בית הדין יקבע, שהאירוע המוחי שעבר ביום 26/4/12 הינו תוצר של אירוע חריג בעבודתו, וכי לפיכך עסקינן בתאונת עבודה.

טענות התובע

2. לטענת התובע, לקה הוא באירוע מוחי בזמן עבודתו ועקב עבודתו כתוצאה ממתח נפשי עז, חד ופתאומי.
התובע לקה באירוע מוחי עקב ויכוח עם מר דדון, אשר צבר חוב של 6,000 ₪ בקירוב לחנות המינימרקט שבבעלות התובע.
דובר היה בנסיבות שונות ויוצאות דופן ביחס לכל השיחות שבוצעו בין הצדדים בעבר, היות וביום האירוע חלף המועד לתשלום החודשי אשר נקבע על ידי בית הדין לממונות, וזו היתה בעצם פגישתם הראשונה של הצדדים לאחר הפרת פסק הבוררות.
השיחה בין התובע למר דדון היתה מלווה בצעקות ובגידופים, והיא כמעט הדרדרה לכדי תגרת ידיים.
הוויכוח התנהל בצעקות במשך חצי שעה, ובעוצמות שלא היו לתובע מעולם עם אף לקוח.
הדברים שמסר מר דדון לאורך כל הדרך הינם בלתי עקביים ומלאי סתירות פנימיות, וככאלו הינם בלתי אמינים.
תסמיני המחלה הופיעו בסמוך לויכוח, וביום למחרת הובהל התובע לבית החולים.
לאור כל האמור לעיל, התובע עמד בתנאי הפסיקה, ולפיכך יש להכיר באירוע המוחי בו לקה כתאונת עבודה.

ב"ל 13-11-50732

26 יולי 2015

טענות הנתבע

1
2
3 לטענת הנתבע, לא אירע ארוע חריג בעבודת התובע, ולפיכך יש לדחות את התובענה כבר
4 בשלב זה. לא היה אירוע שיא בתאריכים הנטענים. התובע התמודד במסגרת עבודתו, על
5 רקע חוב אחד הלקוחות (מר דדון), עם מתח ולחץ מתמשך כבר משנת 2008 עם היוודע דבר
6 החוב. התובע הגיש כבר בשנת 2011 תביעה כספית לבית הדין לממונות בעניין החוב. גם
7 בהודעתו לחוקר הנתבע מסר התובע שלמר דדון חוב כספי כלפיו מימים ימימה, והוא ובני
8 משפחתו עמלו רבות כדי לגבות אותו לאורך השנים. נסיונות אלו היו כרוכים בוויכוחים
9 קשים ובשיחות בלתי נעימות, כולל תביעה לבית הדין לממונות.
10 באף אחד מהמסמכים הרפואיים לא צויין ויכוח או אירוע חריג. יש להעדיף את הגירסה
11 אותה מסר התובע לחוקר הנתבע טרם יוצג על ידי עורך דין.
12 הוויכוח הנטען עם מר דדון לא היה שונה או חריג לעומת מגעים קודמים לאורך השנים.

הדין החל

4. בפסק הדין בפרשת אליהו לוי סיכם בית הדין הארצי לעבודה את ההלכה בנושא כדלהלן:

17 " באשר לטענת המערער לפיה יש לבחון את האירוע מנקודת המבט הסובייקטיבית שלו בלבד יוזכר,
18 כי בהתאם לפסיקתנו, לצורך הוכחת אירוע חריג בעבודתו של נפגע, נדרשת הן הוכחה אובייקטיבית
19 והן הוכחה סובייקטיבית. שהרי לא יעלה על הדעת כי כל אימת שנפגע טוען כי אירע לו אירוע חריג
20 בעבודתו, מבלי שיש לטענה זו תימוכין בראיות אובייקטיביות חיצוניות, תתקבל טענתו וימונה
21 מומחה רפואי. הכללים להכרה באירוע בעבודתו של נפגע כאירוע חריג פורטו בפסק הדין בעניין
22 סידה שניתן זה לא מכבר (עב"ל 502/09 סידה - המוסד לביטוח לאומי ניתן ביום 21.10.2010), כך:

23 'על מנת שאוטם שריר הלב יוכר כתאונת עבודה על התובע להוכיח קרות אירוע חריג בחיי עבודתו
24 בסמוך לפני קרות האוטם.

25 משמעות הדבר: ראשית - שעל התובע להוכיח קרות מאורע אובייקטיבי בעבודתו. כלומר, מאורע
26 הקשור לעבודה שניתן לאיתור בזמן ובמקום כך שניתן יהיה לקבוע שביום זה וזה בשעה כזאת וכזאת
27 אירע כדבר הזה והזה.

28 שנית - על התובע להוכיח קרות אירוע חריג לגביו. אירוע חריג כאמור יכול למצוא ביטויו אצלו; או בדחק
29 נפשי בלתי רגיל או במאמץ גופני יוצא דופן.
30 שלישית - על התובע להוכיח, כי אותו מאורע חיצוני אובייקטיבי בעבודתו גרם לו לדחק הנפשי הבלתי רגיל.
31 רביעית - משמעות חובת הוכחת האמור הינה, שעל התובע להוכיח ובסבירות העולה על 50% את גירסתו
32 לדחק נפשי בלתי רגיל הנגרם לו בעטיו של מאורע בעבודתו " .

ראו: עב"ל (ארצי) 201/10 לוי - המוסד לביטוח לאומי (מיום 7.3.11, פסקה 15).

ב"ל 50732-11-13

26 יולי 2015

מן הכלל אל הפרט

- 1
2
3
4 5. לאחר לימוד טענות הצדדים ולאחר שמיעת מסכת הראיות, עולה כי התובע הוכיח קיומו של אירוע חריג, ונפרט.
- 5
6
7 6. לאחר קיום מסכת הראיות סיכם התובע את טענותיו בכתב, הנתבע סיכם טענותיו בעל פה והתובע השיב לסיכומים אלו בעל פה.
- 8
9
10 7. מהתמונה שנפרשה עולה, כי התובע הוכיח שהוויכוח עם מר דדון מיום 25/4/12 היה חריג מקודמיו, והוא עומד בדרישות הפסיקה במקרים כגון דא על מנת שימונה מומחה לבחינת הקשר הסיבתי.
- 11
12
13
14 8. עדותו של התובע הותירה על בית הדין רושם מהימן, ועלה כי הוא תיאר דברים כהווייתם. בנוסף להתרשמות החיובית מעדות התובע, גירסתו נתמכה בעדויות ובנספחים כפי שיפורט להלן.
- 15
16
17 מגירסתו של התובע עלה, שמר דדון היה חייב לו כספים כבר החל משנת 2008, והתובע אף ניגש אליו מספר פעמים בעבר, ואף שלח את אשתו וילדיו כדי שיבקשו את הכספים.
- 18
19 התובע אף תבע את אותו מר דדון בבית הדין לממונות של המועצה הדתית, וביום 6/2/12 נקבע שמר דדון ישלם לתובע סך של 200 ₪ מדי חודש.
- 20
21 מר דדון אכן שילם את שני התשלומים הראשונים של חודשים פברואר ומרץ, אך את תשלום חודש אפריל לא שילם. דהיינו, החייב הפר את פסק הדין של בית הדין הרבני בפעם הראשונה.
- 22
23 דבר זה גרם לתובע ללכת לביתו של החייב בשעת צהריים, שם החל להתעמת איתו בצעקות, ואף אשתו של החייב נכחה שם.
- 24
25 התובע מסר בהודעתו לחוקרת המוסד כי היו לו ויכוחים גם עם לקוחות אחרים בעבר, אך לא כמו הוויכוח עם מר דדון; בנסיבות בהן הוא רודף אחרי כספו תקופה ארוכה, ואף מגיש תביעה לבית דין רבני.
- 26
27 גם מעדותו של התובע בבית הדין עולה, כי בפעם נשוא התובענה דן הוא כעס הרבה יותר מהפעמים הקודמות. בהקשר זה יצויין, כי התובע לא הכחיש שבעבר לעיתים צעק והשיחות עם החייב הגיעו לטונים גבוהים, אך בפעם הזאת הכעס והעוצמה היו חריגים.
- 28
29
30
31
32
33

מאג ש"א

ב"ל 50732-11-13

26 יולי 2015

9. עוד יצויין, כי לאחר שיצא מביתו של החייב פגש התובע בדרך את אחת מבנותיו, שהעידה ונחקרה על תצהירה. גירסתה של בת התובע לא נסתרה, ועולה ממנה כי פגשה את אביה לאחר הוויכוח, והבחינה שהוא לא חש בטוב, וכי הוא נסער ומבולבל. גירסתה של בת התובע תומכת באמור בהודעת אביה (התובע) לחוקרת הנתבע, ולפיה כאשר יצא מביתו של החייב הרגיש סחרחורת, ואף פגש את בתו בדרך, וזו שאלה לפשר מצבו כאשר הבחינה שהוא לא כתמול שלשום. גירסתו של התובע כאמור נמסרה לחוקרת הנתבע עוד ביום 25/10/12, ועדותה התומכת של בתו לא נסתרה על ידי הנתבע במסגרת חקירתה הנגדית על האמור בתצהירה.

התובע בעדותו חזר על גירסתו כי לאחר שיצא מבית החייב פגש את בתו שהבחינה כי הוא אינו חש בטוב, ולפיכך שאלה אותו מה קרה. התובע הודה כי במעמד זה לא סיפר לה מה קרה, אך הסביר כי נהג כך כדי לא להפחידה. אני מקבל את גירסת התובע ואת הסברו זה.

10. באשר לטענת הנתבע ביחס לאנמנזה, יצויין כי התובע היה בגפו כאשר הגיע האמבולנס לביתו, ואחר כך הצטרפו רעייתו ובנו. התובע לקה באירוע מוחי ודיבר בצורה לא ברורה, וכפי שבני משפחתו קראו לזה "מדבר כמו תוכי". לפיכך, לא מצופה מהתובע, שלקה באירוע מוחי ומתקשה לדבר, שיתאר ויכוח בו נטל חלק ביום הקודם. מעיון בנספח ב' לכתב התביעה עולה, שאף בדוח מד"א נכתב שהתובע מתקשה בדיבור, כך שהרישום הרפואי במקרה דנן אין בו כדי לתרום לבירור המחלוקת.

ראו: עב"ל (ארצי) 42902-05-13 שחם- המוסד לביטוח לאומי (מיום 9.11.14).

11. גם מהודעתו של החייב מר דדון עולה, כי התובע הגיע אליו בשעת צהריים ביום נשוא התובענה. עוד מסר מר דדון לחוקרת המוסד, כי השיחות ביניהם היו מגיעות לעיתים לטונים גבוהים. עד זה אף אישר כי התובע ניסה לגבות את חובו גם באמצעות אשתו ובנו. בעדותו בבית הדין, במסגרת חקירתו הנגדית, ניסה מר דדון לגמז את הויכוח שהתנהל בינו לבין התובע, באמרו שלא נראה לו שהתובע יכול לצעוק עליו, וכך שהוא עצמו אינו מרים קולו. דא עקא, בהודעתו לחוקרת המוסד הודה מר דדון שהויכוחים הגיעו לטונים גבוהים. בהמשך עדותו בבית הדין העיד מר דדון שבאירוע המדובר התובע כעס לאחר שהוא (מר דדון) לא עמד לראשונה בהחזר החודשי של 200 ₪ כפי שקבע בית הדין לממונות.

כפי שעוד עלה מהודעתו של מר דדון, הוא סיפר על עצמו כי אם מישהו מרים עליו את קולו הוא משתיק אותו; וזאת בניגוד לעדותו בבית הדין, לפיה הוא אינו צועק ואינו מרים את קולו.

ב"ל 50732-11-13

26 יולי 2015

1 בית הדין התרשם כי מר דדון אינו אדם שנמנע מהרמת קול, וכי הוא אכן ניהל עם התובע
2 באירוע המדובר ויכוח המלווה בטונים גבוהים.
3 יש לציין כי הנתבע לא זימן לעדות את אשת החייב, שכפי הנראה נכחה במעמד הוויכוח,
4 ומחדל זה לא אמור לשמש כנגד התובע אלא דווקא כנגד הנתבע; אם כי אין צורך בנושא זה,
5 מאחר והתובע הוכיח את קרות האירוע החרגי.

6
7 12. בנוסף, נחקרה חוקרת הנתבע על אופן גביית ההודעה ממר דדון. יצויין, כי אין בעדותה כדי
8 להעלות או להוריד, והתרשמתי כי החוקרת רשמה את הדברים כפי ששמעה מפיו של העד.

סיכום

9
10
11
12 13. עסקינן במקרה עם נסיבות יוצאות דופן, לפיהן התובע ניסה במשך שנים לגבות חוב מחייב.
13 התובע, אדם מבוגר, היה ניגש לביתו של החייב, לעיתים שלח את בנו ורעייתו, ולעיתים היה
14 הולך בעצמו יחד עם רעייתו.
15 התובע אף פנה להוריו של החייב ולרעייתו, אך לשווא.

16
17 לבסוף, פנה התובע לבית הדין לממונות, שפרס את חובו של החייב לתשלומים חודשיים
18 בגובה של 200 ₪ לחודש. החייב עמד בשני התשלומים הראשונים, אך לאחר שלא עמד
19 בתשלום השלישי, ניגש התובע לביתו של החייב על מנת לדרוש את כספו.
20 אומנם, התובע פנה אל החייב מספר פעמים בעבר, והיו ביניהם ויכוחים; אך הפעם הזו
21 היתה חריגה. החריגות החלה בכך שהחייב לא עמד בתשלום החודשי של 200 ₪ בפעם
22 הראשונה לאחר מתן פסק הדין. והנה, כשפנה התובע לחייב הסתבר לו כי אין עסקינן
23 בהפרה מקרית אלא שהחייב טוען כי אינו יכול לשלם את החוב. וכך, לאחר שכבר ניתן פסק
24 דין לתשלום חודשי נמוך, הסתבר לתובע כי פסק דין זה אינו מקויים ואף לא יקויים.
25 כל אלה הביאו לכך שבפעם הזו התובע התעצבן יותר מהרגיל, ושיחה עלתה לטונים גבוהים
26 מהרגיל, ולמעשה כמעט הגיעה לכדי תגרת ידיים.
27 לאור כל אלה עסקינן באירוע חדיג.

28
29 לכך נוסיף, כי בסמוך לאחר יציאתו של התובע מבית החייב פגשה אותו באקראי אחת
30 מבנותיו, שהעידה ותיארה בתצהירה כי הבחינה שאביה לא חש בטוב.
31 ביום למחרת הוזעק אמבולנס, לאחר שהתובע החל לפתח תסמיני אירוע מוחי עוד מהבוקר
32 שלמחרת האירוע, כפי שעולה מהמסמכים הרפואיים (נ/3).
33 דהיינו, עסקינן בסמיכות זמנים אשר עומדת בדרישות הפסיקה.
34

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ב"ל 50732-11-13

26 יולי 2015

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12

14. הנה כי כן, התובע הוכיח קיומו של אירוע חריג ביום 25.4.12.

לפיכך, הנתבע יודיע את עמידתו לא יאוחר מיום 23/8/15.

15. לעיון - 19/8/15.

ניתנה היום, י' אב תשע"ה, (26 יולי 2015), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

יוסף יוספי, שופט

בית דין אזורי לעבודה
בבאר שבע
אני מאשר כי...
זה נכון...
תפקיד
שם המא...
26.7.15
תאריך

